

РЕШЕНИЕ

№ 4391

гр. С, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разгледа докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20211110169239 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на Р. В. Ш., с ЕГН ***** срещу М. М. Т., ЕГН ***** , М. И. Т., ЕГН ***** и Е. П. Т., ЕГН ***** , с която се моли съда да осъди ответниците солидарно да заплатят на ищеца сумата от 20 000 лева-обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки и страдания и в психични увреждания, вследствие от противоправно поведение на непълнолетната М. Т. на 07.09.2019 г., ведно с мораторна лихва от датата на увреждането/07.09.2019 г./ до депозиране на исковата молба/02.12.2021 г./ в размер на 3 173 лева.

Ищецът твърди, че на 07.09.2019 година около 20 часа, бил с приятели-съседи в междублоковото пространство пред бл.144 в кв. „Х Д.“ в гр. С, като бил седнал на намиращата се там беседка, която представлявала правилен шестоъгълник, но с липсващи на места дъски на облегалките. Той сочи, че към тях се присъединило момиче- ответницата М. Т., държейки нож в ръката. Ищецът твърди, че събралите се хора направили забележка на момичето да прибере ножа и да не го размахва, но тя започнала да почуква с върха му върху дъските на облегалките до момента, в който ищецът почувствал удар в гърба и установил, че силно кърви, тъй като бил намушкан от М. Т. в ребрата.

Ищецът излага твърдения, че била повикана спешна помощ, той бил откаран в УМБАЛСП „Н.И.Пирогов“, където било констатирано влошено общо със.ие, прободно нараняване в лявата гръдна половина с обилно кръвотечение. Извършена била спешна оперативна интервенция, проведена под обща интубационна анестезия. Констатацията е била за рана с дължина около 1 см. по паравертебрална линия, в седмо междуреброе, проникнала в плевралната кухина. Евакуирани са били около 2000 мл. кръв. Поставен бил торакоцентезен дренаж. След 24 часа в централна реанимация ищецът бил приведен в клиниката по Хирургия. Твърди се, че той получил плеврален излив, а впоследствие развил бактериална пневмония.

Поддържа се, че в следоперативния период ищецът търпял много болки и неудобства,

силно се разстроили сънят и психиката му, бил безпомощен, налагало му се да ползва чужда помощ в продължение на месеци. Травмата на белите дробове и последиците от увреждането наложили сменя на работното си място и да преминаване към по-щадящ, но и по-ниско заплатен труд. Наложило се ищецът да ползва специализирана психиатрична помощ в продължение на няколко месеца.

Твърди се, че авторството на увреждането е установено с влязлото си сила постановление за прекратяване на досъдебно производство по пр. преписка №38943/2019 година по описа на СРС, ДП, № 1752/2019 година и от органите на ОЗУ СДВР.

Сочи се, че към момента на деянието ответницата М. Т. е била непълнолетна, което е основание за ангажиране на личната ѝ отговорност солидарно с тази на родителите ѝ – ответниците М. И. Т. и Е. П. Т., които упражняват родителските права и при които непълнолетната живее

Препис от исковата молба е връчен на ответниците и в срока по чл. 131 от ГПК е депозиран писмен отговор, с който се оспорват исковете по основание и размер.

Не се оспорва, че вечерта на 07.09.2019 г. ответницата М. Т. е била в градинката пред бл.144 в кв. „Х Д.“ заедно с други деца, но се оспорва тя умишлено да е нанесла удар с нож и да е прободла ищеца, като му е причинила твърдените в исковата молба увреждания. Поддържа се, че тя не е нанасяла такъв удар.

Твърди се, че от приложените по делото документи не става ясно кога и по какъв начин ответницата се е сдобила с нож, както и какъв тип е бил същия. Соци се, че на местопроизшествието не е намерен никакъв нож и не е ясно кога точно ответницата си е служила с него, неясна е и причината за подобно действие

Излагат се твърдения, че в представените медицински документи - съдебно медицинско удостоверение № 451.10/2019г. и Епикриза от Клиника по хирургия са налице съществени противоречия. Оспорват се описаните в исковата молба вид и начин на причиняване на телесното увреждане, както и причинната връзка между прободането и твърдените рани, както и получените впоследствие плеврален излив и бактериална пневмония. Оспорва, се че ищецът се е наложило да ползва чужда помощ в продължение на месеци.

Твърди се, че претендирания размер на съответства на разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД.

Оспорват се фактическите констатации, описани в Постановление за прекратяване на наказателното производство, като се сочи, че същите не обвързват съда.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Образувано е било досъдебно производство по пр.пр. №38943/2019 г. по описа на СРП, ДП №1752/2019 г. С постановление за прекратяване от 18.05.2020 г. наблюдаващият прокурор е приел за установена следната фактическа обстановка: „На 07.09.2019г. около 21.30 часа полицейските служители КС и ЕН били изпратени от ДЧ на адрес в ж.к. „Х Д.“ до бл.144, където имало намушкано с нож момче. Пристигайки на място от страни на бл.144, в градинката при датската площадка, полицейските служители забелязали, че има струпване на много хора. На една от пейките видели лице от мъжки пол, което било голо до кръста и имало рана на гърба си. Лицето било седнало на пейката, като видимо раната изглеждала като прободна. Пострадалото лице било установено като св.Р. В. Ш. , като същият бил в съзнание, но не могъл да даде (смислени обяснения на пристигналите на място полицейски служители относно получената прободна рана. На място пристигнал и екип на Бърза помощ, който транспортирал пострадалото лице до Пирогов. Също така на

място били установени и свидетели на случилото се и след проведена беседа се установило, че непълнолетното лице М. М. Т. си играела с някакво ножче, била се подхлъзнала и без да иска намушкала пострадалия Ш. „Прокурорът е приел, че са налице данни, сочещи на извършено престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 НК, като същевременно от доказателствената съвкупност е видно, че деянието е извършено поради увлечение или лекомислие от страна на лицето М. М. Т.. Така на основание чл. 61, ал. 1 НК досъдебното производство е прекратено.

Представена по делото е епикриза от УМБАЛСМ „Н. И. ПИРОГОВ“ ЕАД, видно от която Р. В. Ш. е постъпил на 07.09.2019 г. в 21.40 ч. в противошокова зала след прободно нараняване в лява гръдна половина в увредено общо съС.ие с отслабено дишане вляво и стабилна хемодинамика. Извършена е операция. Под обща интубационна анестезия след антисептична обработка на оперативното поле е направена торакоцентеза в 6-то междуреброе по средна аксиларна линия и е поставен гръден дренаж Ch 24. Евакуирани се около 2000 мл. Фиксиран е гръдният дренаж. Пациентът е постави в дясна странична позиция. Намерила се е рана с дължина около 1 см по паравертебрална линия вляво в 7-мо междуреброе, Ексцизираните се ръбовете и се изпратени за хистология. Ревизирана е в дълбочина раната, която прониквала в плевралната кухина. Не се установило активно кървене. Извършена е промивка с браунол и кислородна вода. Извършена е сутура на разкъсаните мускули. Заложен е един гофриран дрен в раната. Извършен е шев на кожа. Поставена е суха стерилна превръзка. Прието е, че Касае се за болен с данни за прободно нараняване в лява гръдна половина. Докаран от екип на СМП в противошокова зала . Извършена оперативна ревизия на раната и поставяне на торакоцентезен дрен. Болният е преведен за 24ч в Централна реанимация , след което е настанен в клиника по Хирургия. Гладък следоперативен период. След направена рентгенография на гръден кош е премахнат торакоцентезния дрен. Болният се изписва в подобро общо съС.ие на 12.09.2019 г. в 11;44 ч.. Афебрилен. Настъпили усложнения: няма.

Представен по делото е амбулаторен лист от 19.09.2019 г., видно от който ищецът е диагностициран с бактериална пневмония.

На 03.10.2019 г. д-р МЮГ, дм, специалист по съдебна медицина (главен асистент в Катедрата по съдебна медицина и деонтология при Медицински университет - С), след като е извършил преглед на ищеца е съставил съдебномедицинско удостоверение № 451.10/2019 г. При прегледа и от мед. документация на Р. В. Ш. са установени следните травматични увреждания: прободно- порезна рана в лявата половина на гърба, проникваща в плевралната кухина; травматична хеморагия в лявата плеврална кухина в количество 2000 мл; хеморагичен шок; обичайна рана от торакоцентеза на лявата гръдна половина; бактериална пневмония вляво; вторично зарастваща рана, съответстваща на описаната прободно-порезна рана на гърба вляво. Документираната рана на гърба вляво означена като прободно-порезна може да се получи в резултат от действието на предмет, притежаващ остър връх и режещ ръб (режещи ръбовете), каквито характеристики обичайно притежават ножове, ками или други подобни предмети. Липсата на подробно морфологично описание не дава възможност да се прецени, колко режещи ръбовете е имал предмета причинил нараняването. причиненото травматично увреждане е заплашвало живота на пациента и е можело да доведе до неговата смърт. От друга страна не може да се изключи възможността за спонтанно преодоляване на кръвозагубата, в резултат от вътрегръдното кървене и спонтанно стабилизиране на съС.ието. С тази мотивация причиненото прободно- порезно проникващо нараняване на лявата гръдна половина от една страна, в морфологичен аспект, може да се определи като изпълняващо критериите на медико биологичния квалифициращ признак проникващо нараняване в гръдната кухина. От друга страна във функционален аспект същото нараняване може да се определи и по признака разстройство на здравето, временно опасно за живота.

В рамките на проведеното съдебно дирене е разпитан свидетеля Д. Г. Г.. Той сочи, че

познава ищеца и ответницата М. Т., като е присъствал на инцидент, случил се между тях без да може да посочи конкретната дата и година. Разказва, че много хора се били събрали на беседка в кв. „Х Д.“ в гр. С. Беседката била дървена, с покрив, с ромбовина форма, с пейки, като върху някои от пейките имало облегалки. Ищецът и свидетеля били седнали на пейките заедно с други хора, като били компания. През същото време ответницата М. Т. държала нож и „ръчкала“ по външната страна на облегалките на пейките. Събралите се хора й направили забележка, но тя не престанала. По едно време ищецът извикал при което започнал да кърви, тъй като бил намушкан с нож. Свидетелят сочи, че не е видял конкретното пробождаване, но тъй като само М. държала нож, предполага, че тя е сторила това. След това тя само казала, че съжалява. Събралите се на място опитали да спрат кървенето, сложили тютюн в раната и извикали линейка. Дошла полиция, която задържала свидетеля, момче на име Й и ответницата М.. Ищецът пък бил откаран в болника. Свидетелят сочи, че го е посетил, като той бил много отслабнал и изглеждал зле. След инцидента ищецът спрял да излиза с приятелите си, преместил се да живее на село заедно с баба си.

Свидетелят ПЙШ.а е майка на ищеца. Разказва, че в нощта между 7 и 8 септември 2019 г. била с приятели и съпруга си в Х. Получила позвъняване по телефона от големия и син Н, което било необичайно поради късния час. Н съобщил, че Р. е „наръган“ и се бори за живота си като е приет в „Пирогов“. Свидетелката и бащата на ищеца тръгнали към С. Свидетелката отишла в шокова зала и тъй като била медицински фелдшер говорила с лекар, който казал, че синът й е в реанимация, загубил е 2 литра кръв, но лекарите са намерили кръвоносния съд и са спрели кръвоизлива. Ш.а сочи, че синът й престоял два дни в реанимация и общо около седмица в болница, като възстановителния процес вървял гладко. След като се прибрал вкъщи обаче синът й развил пневмония. Свидетелката разказа, че първоначално той бил радостен, че каквото и да се е случило е жив. На четвъртия – петия ден обаче започнал да се оплаква, че не може да диша, не искал да излиза, страхувал се. Прободната рана на гърба гноясала, като се наложило да се правят превръзки. Ищецът посещавал пулмолог и психиатър. Било предписано венозно лечение за пневмонията, като свидетелката сочи, че тя сама го е провеждала у дома. Разказва, че за 10-12 дни синът й кашлял и имал температура. След като преминало възпалението обаче останало затруднението в дишането и придвижването. За една година ищецът отслабнал с 30 килограма. Преди работел заедно с баща си, но спрял, защото трудно ходел, трудно изкачвал стълби. Не можел да диша, получавал паник атаки. Заминал да живее при баба си в с. Кърлиево, защото там нямало стълби. Ищецът се отказал от социалния си живот, страхувал се, споделял на майка си, че щом като е седнал на беседка и му се е случил такъв инцидент, винаги пак може да му се случи нещо подобно. Спрял да поддържа контакт с приятелите си в гр. С.

По делото е назначена, изслушана и приета съдебно-медицинска експертиза, която съдът кредитира като компетентно изготвена. Вещото лице е посочил, че по данни, вписани в Епикризата по ИЗ 33756/2019 на Клиниката по хирургия при УМБАЛСМ „Пирогов“ ищецът е бил хоспитализиран по спешност за 5 дни от 07.09 - 12.09.2019 г. е видно, че същият е получил проникваща прободно-порезна рана с дължина около 1 см на гърба, в областта на 7-мо междуребрис по паравертебралната линия (близо до гръбначните прешлени). На внимателния оглед раната е описана като □ „Цепковидна лезия (на кожата) с гладки ръбове и дължина 10 мм, в дълбочина пенетрира през мастната тъкан“. Тази прободно-порезна рана е успяла да проникне в плевралната кухина намираща се непосредствено под мастната тъкан на кожата, като е предизвикала две усложнения:

-Хемоторакс (излив на кръв в плевралната кухина) от 2000 мл.

-Бактериална пневмония - 1 седмица след изписването от болницата.

Вещото лице е заключил, че двете получени усложнения са пряко следствие от

травматичното увреждане на плевралната кухина, получено от проникващото прободно-порезно нараняване на ищеца. Хемоторакса е настъпил веднага след пробива на плеврата и въпреки навременното и адекватно оперативно лечение по евакуацията на хематома и поставянето на 2 дрена (един торакоцентезен дренаж за плевралната кухина и един гофриран за кожата), след около 1 седмица от изписването си ищеца е развил бактериална пневмония (отразена в амбулаторните листи от 19.09 и 20.09.2019г. и в разчитането на рентгеновата снимка на гръдния кош).

Вещото лице е посочил, че плевралната кухина и особено междуребрните пространства са чувствителни анатомични зони, добре кръвоснабдени и инервирани, като по тази причина проникващите наранявания засягащи и двете области, са свързани първоначално с болка с висока интензивност и обилно кървене. Освен болката която ищеца е търпял за срок около 1 месец до зарастването на раната, страданията се допълват и от спецификата на конкретното травматично увреждане на гръдния кош и плеврата, а именно едностранно от лявата страна, което налага лежане и спане само на обратната дясна страна за същия срок. Всяко по-рязко движение на снагата, както и по-дълбокото вдишване, кашляне, кихане, напъване и др. са изостряли наличната болка каквато и да е била тя в интензивно силна. По медицински критерии, сумарно за около 2 месеца, при адекватно лечение, ищеца би трябвало да се е възстановил до ниво на работоспособност. Кожния белег с неправилна форма на мястото на раната (описан с СМУ като такъв със звездовидна форма и размери на лъчите от 6,5 до 4 см), както и този на мястото на торакоцентезата с размери 2,5/2,5 см ще останат като трайни последици от понесената прободно-порезна рана. За срок от около 1 година след така описаната конкретна травма на гръдния кош и плеврата, медицински е противопоказано да се извършва тежка физическа работа, както на работното място ако е свързано с такава, така и в битовите условия в дома, като тук се включва и активното спортуване.

Въз основа на установената фактическа обстановка, се налагат следните правни изводи:

Правната квалификация на предявените искове намира своето основание в разпоредбите на чл. 45 от ЗЗД във вр.чл. 48 ЗЗД във вр. чл. 86 ЗЗД. Съобразно разпределената доказателствена тежест ищецът следва, при условията на пълно и главно доказване, да установи наличието на претърпени вреди, които да са следствие от противоправно поведение на непълнолетната ответница М. М. Т., както и техния вид и размер. Ответниците следва, при условията на насрещно и непълно доказване, да опровергават ищцовите твърдения. Ответниците М. И. Т. и Е. П. Т. имат тежестта да оборят презумпцията на чл. 48 ЗЗД- да докажат, че добре са възпитали дъщеря си и са я държали под свой контрол и надзор, но въпреки това не са успели да предотвратят настъпването на вредите/ чл. 48, ал. 3 ЗЗД/

Със задължителна сила за гражданския, респ. административния съд, се ползват само актове (присъди и решения) на съда, но не и актове на прокурора, включително и постановленията за прекратяване на наказателно производство. Така настоящият граждански състав не може да ползва а priori установената фактическа обстановка и правните изводи на наблюдаващия прокурор. Следва обаче да се посочи, че същата фактическа обстановка се установява в настоящия процес въз основа на показанията на св. Ш.а и Г.. Същите се подкрепят и от представената по делото медицинска документация и изслушаното и прието заключение по СМЕ.

Така настоящият съдебен състав приема за установено, че на 07.09.2019 г. ищецът е бил седнал на пейка, част от беседка в кв. Х Д. в гр. С с компания, част от която бил свидетеля Г.. Около беседката с нож обикаляла непълнолетната ответница М. Т., която с ножа оказвала натиск върху облегалките на пейките на беседката. При упражнен от нея натиск ножът проникнал в гръдния кош- плевралната кухина намираща се непосредствено

под мастната тъкан на кожата на ищеца. Била причинена проникваща прободно-порезна рана с дължина около 1 см на гърба, в областта на 7-мо междуребрие по паравертебралната линия, която предизвикала Хемоторакс (излив на кръв в плевралната кухина) от 2000 мл. - разстройство на здравето, временно опасно за живота. Една седмица след изписването си от болница ищецът получил и бактериална пневмония.

За да приеме установената фактическа обстановка съдът дава вяра на показанията на св. Д. Г. Г.. Същият е очевидец на инцидента, който е възприел, че ответницата е държала нож и е „ръчкала“ с него по облегалките на пейките. Макар и да не е възприел зрително самия акт на пробождането съдът намира, че именно отв. Т. е сторила това. Същият извод се подкрепя и от възприетото от страна на св. Г. изявление, че Т. съжалява за стореното. Установеното от очевидеца Г. косвено е подкрепя и от показанията на св. Ш.а, която в последствие е възприела от синовете си информацията за процесния инцидент. Така първият елемент на фактическия състав, а именно наличието на противоправно поведение от страна на ответницата М. Т. съдът намира за доказано.

Заключението на вещото лице е обективно и компетентно изготвено от лице, притежаващи специални знания, включено в списъка на вещите лица на СГС и няма основание да не бъде поставено в основата на доказателствените изводи на съда. Така съдът намира, че е установено и наличието на претърпени вреди, а именно получаване на средна телесна повреда, изразяваща се в проникващо нараняване в гръдната кухина, представляващо разстройство на здравето, временно опасно за живота. Вредите са вследствие на противоправното поведение на непълнолетната ответница, като се установява, че прободно-порезната рана на гърба на ответника може да се получи в резултат от действието на предмет, притежаващ остър връх и режещ ръб, какъвто е ножа, използван от ответницата М. Т.. От събраните гласни доказателства се установява характера и интензитета на болките и страданията, респ. неудобствата, претърпени от причиненото телесно увреждане и трудностите в рамките на възстановителния период. В тази връзка, свидетелските показания носят нужната степен за целта на доказването информация, която е в унисон със изводите на вещото лице по приетата СМЕ.

Под вина в гражданското право най-често се разбира небрежността и нея има предвид чл.45, ал.2 ЗЗД когато прогласява, че вината се предполага. Небрежността в гражданското право се изразява в неполагане от страна на длъжника на дължимата грижа. А дължимата грижа е тази на добрия стопанин. Това е грижата, която средният човек от определена категория дейности полага към изпълнението на своите задължения. Вината в гражданското право, схваната като небрежност, не предполага психично отношение, т.е. тя е един обективен мащаб. В процесния случай ответницата Т. не е положила дължимата грижа, доколкото е следвало да предположи, че играейки си с нож и оказвайки натиск върху облегалка на пейка на която стоят хора, може да причини увреждане. Вината, съгласно чл.45 ЗЗД се предполага, като в тежест на ответната страна е да обори тази законова презумпция. /Решение № 117 от 25.06.2021 г. по гр. д. № 3773 / 2020 г. на Върховен касационен съд, 3-то гр. Отделение/ В процесния случай презумпцията не е оборена.

При определяне размера на дължимото обезщетение, съдът изходи от няколко обективни критерия - възрастта на пострадалия, интензитета и оздравителния период до отшумяване на болките, както и неприятните психически изживявания и стрес, които са от естеството си да бъдат предизвикани от едно такова телесно увреждане. Ищецът към момента на инцидента е бил на 20 години- млада възраст, която има двойко значение. От една страна в тази възраст травматичните увреждания се отразяват по-леко и възстановителния процес е по-бърз. От друга страна в тази възраст младият човек тепърва навлиза в зрелия живот, създава трудови навици и сериозни социални контакти, най-интензивно придобива нужната му образователна квалификация, които процеси са поне временно прекъснати от тежката травма. Съдът отчита, че става въпрос за средна телесна

повреда с висок интензитет доколкото е налице проникване в гръдната кухина и е била налице огромна кръвозагуба, поставяйки живота на ищеца в опасност. Същевременно обаче възстановителният процес е от кратък към среден – 2 месеца, но пък придружен с интензивни болки. Допълнително в период на година, въпреки, че ищецът вече е станал работоспособен не е могъл да извършва физически труд или да спортува, което има силно негативно отражение за един млад човек. Съдът отчита и, че такова нелепо непозволено увреждане на публично място в присъствието на други хора е инцидентна проява, нехарактерна за ежедневието на който и да човек, доколкото в Б престъпленията свързани с използване на хладно оръжие са малко на брой в сравнение с тези в развитите държави. Увреждане с такъв интензитет е годно да създаде стрес и неприятни психически изживявания в по-голяма степен и за по-дълъг период. Съгласно поС.ната съдебна практика при определяне на справедливия размер на обезщетението за неимуществени вреди следва да се отчита и общественно-икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, а не към момента на постановяване на съдебния акт. /Решение № 70 от 28.07.2015 г. по т. д. № 707 / 2014 г. на Върховен касационен съд, 2-ро тър. Отделение/. Така съдът отчита значителните инфлационни процеси и значителното покачване на средния месечен доход в Б, настъпили за периода от близо 4 години- от 2019 г. до 2023 г. Размерът на присъденото обезщетение също така не може да служи като източник за неоснователно обогатяване. /Решение № 146 от 07.10.2020 г. по гр. д. № 4129 / 2019 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. Отделение, Решение № 143 от 29.03.2021 г. по гр. д. № 3662 / 2019 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение / От друга страна финансовите възможности на задължените лица по чл. 48 ЗЗД не е обстоятелство от значение за размера на обезщетението за морални вреди. /Определение № 195 от 15.02.2016 г. по гр. д. № 34 / 2016 г. на Върховен касационен съд, 3-то гр. Отделение/

Така спазвайки правилото на чл.52 от ЗЗД за реално и пълно обезщетяване на вредите и отчитайки постановките на ППВС № 4/1968 г, съдът намира за справедливо обезщетение, такова в размер на 12 000 лв.

Въз основа на гореизложеното, спрямо непълнолетната ответница М. М. Т.-причинителка на деликта са налице всички юридически факти, които субсумирани под хипотезата на правната норма на чл. 45 от ЗЗД обуславят гражданската ѝ отговорност.

Чл. 48 ЗЗД въобще намира приложение в случай на причиняване на вреди от непълнолетен. /Решение № 1836 от 19. X.1967 г. по гр. д. № 1554 / 1967 г., I г. о./ Родителите и осиновителите на непълнолетен извършител на деликт отговарят по чл. 48 ЗЗД за уврежданията от противоправното деяние, които те лично не са причинили, като отговорността им не е гаранционно-обезпечителна – вместо непълнолетното дете – деликвент. Родителите и осиновителите имат задължението да формират възгледи, убеждения и привички за поведение на детето, и да го подготвят за живота в обществото, като продължават да се грижат за възпитанието му и да му внушават внимателно отношение при действията му, до навършване на пълнолетие – 18 години.

Съгласно чл. 48, ал. 3 ЗЗД родителите се освобождават от отговорност, ако не са били в съС.ие да предотвратят настъпването на вредите. Имат се предвид случаите на деликт поради неупражнен по обективни причини надзор от родител/осиновител или неполагане на грижи по доброто възпитание /също по обективни причини/ на детето – извършител на деликта. Въпреки възложената им доказателствена тежест ответниците М. И. Т. и Е. П. Т. не са въвели твърдения и ангажирали доказателства за освобождаването им от отговорност. Доброто възпитание не се презумира и, ако непълнолетният извърши противоправно деяние, който е инкриминирано като престъпление, то това е илюстрация, че усилията на родителите/осиновителите не са дали резултат, а задълженията по възпитанието, контрола и надзора, не са изпълнени. В този смисъл е без значение на какви добродетели те са учили детето си, каква ценностна система са се стремили да изградят у него и с какви методи, щом

то с поведението си на практика демонстрира незачитане на основни морални норми, неуважение към личността и имуществото на други правни субекти. Важни са не намеренията и субективните усещания на родителите във възпитателния процес, а резултатът от същия./ Решение № 270 от 10.01.2017 г. по гр. д. № 916 / 2016 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. Отделение/ В процесния случай на непълнолетно дете, и то момиче е позволено да притежава хладно оръжие, което е извадено на публично място сред събрали се хора. В следствие на това е причинено телесно увреждане на друг млад човек. Така настоящият съдебен състав счита, че М. И. Т. и Е. П. Т. не са изпълнили задълженията си да възпитат правилно детето си, да упражнят контрол над нея и отговарят солидарно с нея за причинените на ищеца вреди.

Частичната основателност на главния иск в размер на 12 000 лева води и до частична основателност на иска с правно основание чл. 86 от ЗЗД. В Решение № 1048 от 18.07.2001 г. на ВКС по гр. д. № 1022/2000 г., IV г. о. е отбелязано, че „Лихвите върху обезщетението за непозволено увреждане са компенсаторни, а не мораторни; те се дължат от деня на събитието, като определянето на този момент е задължение на съда. Ищецът по иск за вреди от непозволено увреждане има право да претендира лихви от деня на увреждането, откогато вземането му е станало изискуемо. Същият не е нужно да посочва конкретен размер на претенцията от датата на деликта до депозиране на исковата молба. Доколкото обаче това е сторено и с оглед диспозитивното начало по смисъла на чл. 6 от ГПК съдът следва да уважи предявения иск за сумата от 2726.88 лева- компенсаторна лихва от датата на деликта - 07.09.2019 г. до датата на депозиране на исковата молба - 02.12.2021 г., който размер е изчислен от съда по реда на чл. 162 ГПК с данъчен калкулатор на Националната агенция за приходите.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, на ищеца съобразно уважената част от исковите се следват деловодни разноски за настоящото производство, чийто размер, възлиза на 1001.57 лв., от общо дължим размер от 1576 лева/ в т.ч. държавна такса- 926 лева, 300 лева- депозит за вещо лице, 300-лева депозит за особен представител и 50 лева-депозит за свидетел/.

На основание чл. 78, ал. 3 ответниците също имат право на разноски съобразно отхвърлената част- Е. П. Т. за сумата от 905.74 лева от пълен размер от 2495 лева - адвокатски хонорар и М. И. Т. за сумата от 433.73 лева от пълен размер от 1190 лева- адвокатски хонорар.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. М. Т., ЕГН ***, М. И. Т., ЕГН ***** и Е. П. Т., ЕГН ***** и тримата с адрес: гр. С, ж.к. „Х Д.“, бл. 22, вх. Б, ап. 22 да заплатят солидарно на основание чл. 45 във вр. чл. 48 ЗЗД във вр. чл. 86 ЗЗД на Р. В. Ш. , с ЕГН *****, сумата от 12 000 лева - обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки и страдания и в психични увреждания, вследствие от противоправно поведение на непълнолетната М. Т. на 07.09.2019 г. , изразяващо се в причиняване на средна телесна повреда, като с използването на нож причинила проникваща прободно-порезна рана с дължина около 1 см на гръдния кош- плевралната кухина намираща се непосредствено под мастната тъкан на кожата на ищеца, в областта на 7-мо междуребрено по паравертебралната линия, която предизвикала Хемоторакс (излив на кръв в плевралната кухина) от 2000 мл. - разстройство на здравето, временно опасно за живота и сумата от 2726.88 лева - компенсаторна лихва от датата на деликта - 07.09.2019 г. до датата на депозиране на исковата молба - 02.12.2021 г. , като ОТВХЪРЛЯ иска за обезщетение за неимуществени вреди за разликата над уважения размер от 12 000 лева до пълния предявен размер от 20 000 лева и иска за компенсаторна лихва над уважения размер от 2726.88 лева**

до пълния предявен размер от 3173 лева.

ОСЪЖДА М. М. Т., ЕГН ***, М. И. Т., ЕГН ***** и Е. П. Т., ЕГН *****, да заплатят на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на Р. В. Ш., с ЕГН *****, сумата от 1001.57 лева- съдебно-деловодни разноси.**

ОСЪЖДА Р. В. Ш., с ЕГН *** да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на Е. П. Т., ЕГН *****, сумата от 905.74 лева- съдебно-деловодни разноси.**

ОСЪЖДА Р. В. Ш., с ЕГН *** да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на *****, сумата от 433.73 лева- съдебно-деловодни разноси.**

УКАЗВА на ответниците, че могат да заплатят процесните суми по посочена от ищеца банкова сметка с IBAN: ***** с титуляр: ВН Ш. в „БАНКА“ АД.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийския градски съд, в двуседмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____